

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060207

DOM
2017-02-14
Stockholm

Mål nr
M 8109-16

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2016-09-12 i mål nr M 1880-16,
se bilaga A

KLAGANDE

Länsstyrelsen i Västmanlands län

MOTPART

Arboga kommun

Ombud: SL

SAKEN

Föreläggande om anordnande av allmän va-anläggning inom fastigheten A,
verksamhetsområde Hällarna, i Arboga kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom fastställer Mark- och
miljööverdomstolen Länsstyrelsens i Västmanlands läns beslut den 3 mars 2016,
dnr 567-5912-15.

Dok.Id 1317376

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Länsstyrelsen i Västmanlands län har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska upphäva mark- och miljödomstolens dom och fastställa länsstyrelsens beslut.

Arboga kommun har bestritt ändring.

UTVECKLANDE AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Länsstyrelsen i Västmanlands län har vidhållit det myndigheten har anfört i sitt beslut och inlaga till mark- och miljödomstolen samt tillagt i huvudsak följande: Mark- och miljödomstolens dom innebär att länsstyrelsen fråntas möjligheten att följa upp tidigare tillsynsbeslut och påverka hur ett område ska försörjas av den allmänna va-anläggningen. Detta kan inte ha varit lagstiftarens avsikt. Det är ostridigt att va-frågan för arrendetomterna på fastigheten A behöver lösas gemensamt ur hälsoskyddssynpunkt. En allmän va-anläggning är enligt 2 § lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster, LAV, en anläggning över vilken en kommun har ett rättsligt bestämmande inflytande. De 32 arrendetomterna är i nuläget hänvisade till en gemensam förbindelsepunkt. Avståndet från tomterna längst ut på udden till hänvisad punkt uppgår i vissa fall till 480 meter. Det krävs således omfattande ledningsdragning för att ansluta tomterna till förbindelsepunkten. Ledningsnätets omfattning är i sig skäl för att ledningsnätet ska ingå i den allmänna va-anläggningen. Möjligheten för arrendatorerna att ansluta samtliga tomter genom en gemensam lösning bedöms inte som en hållbar lösning i ett längre perspektiv. Kommunens ansvar att inrätta en allmän va-anläggning kan inte vara beroende av upplåtelseformen för bebyggelsen. Att kommunen inte på detta sätt kan överlåta sitt ansvar enligt 6 § LAV framgår av va-nämndens avgörande BVa 113 den 6 oktober 2015. Länsstyrelsens beslut hindrar dock inte kommunen att själv bestämma om förbindelsepunkternas exakta läge och antal.

Arboga kommun har vidhållit det kommunen anfört i överklagandeskriften till mark- och miljödomstolen och tillagt i huvudsak följande: Det är otvistigt att va-frågan för området behöver lösas gemensamt. Det är också ostridigt att kommunen ska tillgodose hela områdets behov av va-tjänster genom en allmän va-anläggning. Målet gäller på

vilket sätt anläggningen ska utformas rent tekniskt. Kommunens lösning innebär inte att en betydande del av bostadsbebyggelsen inom verksamhetsområdet utesluts från den allmänna va-anläggningen. Samtliga abonnenter har en egen anslutningsledning mellan byggnadens va-installationer och förbindelsepunkten. Anslutningsledningen för arrendetomterna blir längre än i många andra fall men någon principiell teknisk skillnad föreligger inte. För ledningsnätet inom A gäller Boverkets byggregler och även om ledningsnätets längd uppgår till 480 meter finns inget som hindrar en god och ändamålsenlig drift i form av en gemensam lösning för arrendatorerna. Det finns inga belägg för att gemensamma lösningar allmänt sett är sämre lämpade jämfört med en kommunal anläggning.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Frågan i målet är om länsstyrelsen, inom ramen för sitt tillsynsansvar enligt 51 § LAV, har haft rätt att utfärda det aktuella föreläggandet och om föreläggandet i sak har haft fog för sig.

Om det med hänsyn till skyddet för människors hälsa eller miljön behöver ordnas vattenförsörjning eller avlopp i ett större sammanhang för en viss befintlig eller blivande bebyggelse, är kommunen enligt 6 § LAV skyldig att bestämma det verksamhetsområde inom vilket tjänsterna behöver ordnas och se till att behovet tillgodoses genom en allmän va-anläggning. I 2 § LAV anges att en allmän va-anläggning är en va-anläggning över vilken en kommun har ett rättsligt bestämmande inflytande och som har ordnats och används för att uppfylla kommunens skyldigheter enligt lagen. Länsstyrelsen utövar tillsyn över att kommunen fullgör sin skyldighet att tillgodose behovet av vattentjänster enligt 6 § LAV och får förelägga kommunen att fullgöra den skyldigheten.

Det är ostridigt att kommunen i det nu aktuella fallet har att fullgöra skyldigheten enligt 6 §, men kommunen har gjort gällande att denna skyldighet inte omfattar frågan om förbindelsepunkt i detalj och att länsstyrelsen därmed inte varit behörig att utfärda föreläggandet. Mark- och miljööverdomstolen konstaterar att det närmare angivandet av förbindelsepunkter bestäms av kommunen inom de ramar som vattentjänstlagen ger,

men att frågan också är en del av den grundläggande bedömningen av om behovet av vattentjänster faktiskt tillgodoses av en viss anläggning. Länsstyrelsen har därför haft möjlighet att med stöd av 51 § utfärda det berörda föreläggandet.

När det sedan gäller föreläggandets innehåll kan konstateras att det är klarlagt att det finns ett behov av att ordna vattenförsörjning och avlopp i ett större sammanhang för fastigheten A. På fastigheten finns ett trettiotal arrendetomter och byggnader. Om det behövs för att tillgodose syftet med vattentjänstlagen ska det som i lagen gäller i fråga om en fastighet också tillämpas i fråga om en byggnad eller annan anläggning som inte tillhör fastighetens ägare (4 §). Enligt praxis gäller detta bl.a. bostadsarrende. Syftet med vattentjänstlagen är att säkerställa att vattenförsörjning och avlopp ordnas i ett större sammanhang om det behövs med hänsyn till skyddet för miljö och hälsa. Det är därmed inte tillräckligt att endast se till fastigheten A som sådan, utan det är nödvändigt att även beakta arrendetomternas behov.

Av handlingarna i målet framgår att Arboga kommun avser att dimensionera det utbyggda va-nätet även för anslutning av arrendebyggnaderna på A, men att man endast kommer att hänvisa en gemensam förbindelsepunkt för hela fastigheten. Detta innebär att avståndet från förbindelsepunkten till de olika byggnaderna blir upp till 480 meter. En anslutning av arrendetomterna till den allmänna va-anläggningen förutsätter i praktiken således en utbyggnad av ett relativt omfattande ledningsnät inom A. En sådan lösning är inte förenlig med kravet på att behovet ska tillgodoses genom en allmän va-anläggning (se Svea hovrätts avgörande i mål M 2350-10 och Statens va-nämnds beslut BVa 49). För att fullgöra sin skyldighet enligt 6 § LAV måste därför Arboga kommun anordna förbindelsepunkter med beaktande av arrendetomterna. Eftersom detta inte har skett har länsstyrelsen haft fog för det aktuella föreläggandet. I fråga om föreläggandet är tillräckligt tydligt gör Mark- och miljööverdomstolen ingen annan än bedömning än mark- och miljödomstolen.

Sammantaget innebär detta att mark- och miljödomstolens dom ska upphävas och länsstyrelsens beslut fastställas.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Henrik Löv och Roger Wikström, tekniska rådet Cecilia Undén samt hovrättsrådet Åsa Marklund Andersson, referent.

Föredragande har varit Helen Agah.

NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2016-09-12
meddelad i
Nacka Strand

Mål nr M 1880-16

KLAGANDE
Arboga kommun

Ombud: SL

MOTPART
Länsstyrelsen i Västmanlands län

ÖVERKLAGAT BESLUT
Länsstyrelsen i Västmanlands läns beslut 2016-03-03 i ärende nr 567-5912-15, se bilaga 1

SAKEN
Anordnande av allmän va-anläggning inom fastigheten Arboga A, verksamhetsområde Hällarna

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen upphäver det överklagade beslutet.

Dok.Id 457455

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1104 131 26 Nacka Strand	Augustendalsvägen 20	08-561 656 40 E-post: mmd.nacka.avdelning4@dom.se www.nackatingsratt.domstol.se	08-561 657 99	måndag – fredag 08:00-16:30

BAKGRUND

Den 31 mars 2015 förelade Länsstyrelsen i Västmanlands län (länsstyrelsen) Arboga kommun (kommunen) att inom fastställt verksamhetsområde för Hällarna tillgodose behovet av vattentjänster genom en allmän va-anläggning. Enligt beslutet skulle anläggningen vara klar senast ett år från det att beslutet vunnit laga kraft. Beslutet överklagades inte.

Fastigheten A omfattas av nyss nämnda beslut. På fastigheten finns ett 30-tal arrendetomter med främst fritidsboenden. Sedan kommunen förklarat att den avsåg att endast anordna en förbindelsepunkt till fastigheten A förelade länsstyrelsen, i det nu överklagade beslutet, kommunen att för arrendetomterna inom fastigheten A senast inom ett år efter det att beslutet vunnit laga kraft tillgodose behovet av dricks- och spillvattentjänster genom en allmän va-anläggning.

Kommunen har överklagat länsstyrelsens beslut.

YRKANDEN M.M.

Kommunen har begärt att mark- och miljödomstolen ska upphäva länsstyrelsens beslut.

Länsstyrelsen har motsatt sig att beslutet upphävs.

UTVECKLING AV TALAN

Kommunen har anfört i huvudsak följande.

Res judicata

Det är ostridigt i målet att fastigheten A, inklusive dess arrendetomter, ligger inom verksamhetsområdet för Hällarna. Det överklagade beslutet avser således fullt ut samma sak som beslutet från den 31 mars 2015.

Kommunens skyldighet att inom det aktuella verksamhetsområdet Hällarna tillgodose behovet av vattentjänster genom en allmän va-anläggning har länsstyrelsen redan avgjort genom beslut i mars 2015.

Enligt allmänna rättsgrundsatser kan en sak som en gång har prövats inte tas upp till ny prövning. Det innebär att länsstyrelsen har varit förhindrad att på nytt pröva frågan om en allmän va-anläggning ska anordnas för fastigheten A.

Länsstyrelsen saknar behörighet

Länsstyrelsen har genom beslutet prövat frågan om förbindelsepunktens placering enligt 12 § lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster (vattentjänstlagen), och således inte kommunens skyldighet enligt 6 §. Länsstyrelsen saknar rätt att pröva frågan om förbindelsepunktens placering.

För det fall rätten bedömer att länsstyrelsens beslut avser hur förbindelsepunkterna ska placeras i förhållande till arrendetomterna inom fastigheten A, har länsstyrelsen gått utöver sin behörighet som tillsynsmyndighet.

Föreläggandet är otydligt

Föreläggandet är formulerat på ett så otydligt sätt att det inte ger kommunen tillräcklig vägledning om hur va-anläggningen ska anordnas för att föreläggandet ska följas.

För det fall rätten bedömer att länsstyrelsens beslut avser hur förbindelsepunkter ska placeras i förhållande till arrendetomterna inom fastigheten A, ger föreläggandet inte tillräcklig information om vilka krav som ställs på kommunen för att följa föreläggandet.

I länsstyrelsens föreläggande berörs överhuvudtaget inte frågan om förbindelsepunkt, och det är därför inte möjligt att av föreläggandet utläsa att det avser frågan om förbindelsepunktens placering. I länsstyrelsens redovisning av sin bedömning noteras kortfattat att arrendetomterna behöver förses med förbindelsepunkter i deras omedelbara närhet. Vad detta närmare innebär framgår inte. Även med beaktande av vad som i övrigt framkommit i ärendet är det inte möjligt för kommunen att med säkerhet veta hur man ska agera för att följa föreläggandet.

Mot denna bakgrund uppfyller föreläggandet inte grundläggande krav på tydlighet och förutsebarhet, och beslutet ska därför även av denna anledning upphävas.

Förbindelsepunktens placering

För det fall rätten inte upphäver länsstyrelsens beslut på ovan åberopade formella grunder, hävdar kommunen att anordnande av en förbindelsepunkt i omedelbar närhet av fastigheten A uppfyller de krav på den allmänna va-anläggningen som uppställs i vattentjänstlagen, och att beslutet ska upphävas av det skälet.

Enligt 12 § vattentjänstlagen ska förbindelsepunkten finnas "i fastighetens omedelbara närhet, om det inte finns särskilda skäl för en annan placering".

Inledningsvis kan konstateras att vattentjänstlagen utgår från att en förbindelsepunkt kan ordnas för flera fastigheter, och därmed även för flera tomter inom en fastighet.

Länsstyrelsens uppfattning att kommunen inte kan överlåta åt andra att tillgodose delar av behovet av vattentjänster, genom internt distributionssystem, överensstämmer inte med berörda lagbestämmelser, dess förarbeten eller praxis. Det kan inte heller hävdas att det skulle medföra att viss bebyggelse undantas från den samlade lösningen. Tvärtom har lagstiftaren utgått från att fastighetsinterna ledningsnät kan vara ett naturligt komplement till den allmänna anläggningen.

Det kan tilläggas att det inte råder någon tvekan om att ägaren av fastigheten A har rätt att ansluta samtliga arrendetomter till den allmänna va-anläggningen och att anläggningen också är dimensionerad för detta. Flera lagtekniska lösningar finns också för ett fastighetsinternt ledningsnät, exempelvis inrättandet av en gemensamhetsanläggning för byggnader på ofri grund enligt anläggningslagen.

Läget inom verksamhetsområdet för fastigheten A samt arrendetomternas läge och utformning är väl anpassat för ett fastighetsinternt ledningsnät. Det finns inga omständigheter hänförliga till arrendetomterna som skulle medföra att skyddet för människors hälsa eller miljön skulle försämrans av en sådan lösning och inte heller att de enskilda arrendatorerna skulle få ett sämre va-förhållande än fastighetsägarna inom området. Länsstyrelsen har inte heller pekat på någon sådan omständighet. Sammantaget är det således kommunens uppfattning att kommunen och den allmänna va-anläggningen, även med inrättandet av en förbindelsepunkt för fastigheten A, tillgodoser de krav som följer av vattentjänstlagen.

Länsstyrelsen har, utöver vad som framgår av det överklagade beslutet, i huvudsak anfört följande.

Res judicata

Länsstyrelsen anser sig inte ha varit förhindrad att förelägga kommunen att tillgodose behovet av vattentjänster inom A genom en allmän va-anläggning. Det överklagade beslutet är ett resultat av länsstyrelsens tillsyn. Länsstyrelsen och kommunen är inte överens om anordnandet av en gemensam förbindelsepunkt för samtliga arrendetomter inom A är tillräckligt för att uppfylla kommunens skyldighet enligt lagen om allmänna vattentjänster. Länsstyrelsens uppfattning är att kommunen inte uppfyllt innehållet i föreläggandet den 31 mars 2015. Länsstyrelsen har därför i ett nytt tillsynsbeslut förtydligat kommunens skyldighet enligt vattentjänstlagen. Att detta kommer att behandla delvis samma sak som tidigare föreläggande är ofrånkomligt i en situation där länsstyrelsen anser att kommunen inte har fullgjort skyldigheten enligt det första föreläggandet. Länsstyrelsen anser därmed att den har haft befogenhet att fatta beslutet.

Länsstyrelsen saknar behörighet

I motiveringen till det överklagade beslutet förs ett resonemang kring vad som krävs för att kommunen ska uppfylla sin skyldighet enligt 6 § vattentjänstlagen att genom en allmän va-anläggning förse området med vattentjänster. Motiveringen ska läsas utifrån situationen att kommunen anser att en förbindelsepunkt för 33 arrendetomter är tillräcklig, medan länsstyrelsen anser att så inte är fallet. Syftet med föreläggandet är att varje arrendetomt ska förse med vattentjänster genom en allmän va-anläggning. Länsstyrelsen har inte genom beslutet reglerat utformningen av anläggningen. Det exakta antalet förbindelsepunkter och deras lokalisering är upp till huvudmannen att bestämma. Länsstyrelsen har således haft behörighet att fatta det aktuella beslutet.

Föreläggandet otydligt

Länsstyrelsen anser att föreläggandet är tillräckligt tydligt för att kommunen ska ha möjlighet att följa det. Kommunen har förelagts att för arrendetomterna inom

fastigheten A tillgodose behovet av vattentjänster genom en allmän va-anläggning. Vattentjänsterna ska omfatta dricksvatten och spillvatten.

Kommunen ska ha rådighet över anläggningen. Det område som avses framgår av den till beslutet bilagda kartan. Den exakta utformningen av va-anläggningen ingår inte i länsstyrelsens tillsyn och omfattas därmed inte av beslutet.

Förbindelsepunktens placering

I motiveringen till det överklagade beslutet framgår länsstyrelsens bedömning kring den gemensamma förbindelsepunkten. Vad kommunen har framfört föranleder inte länsstyrelsen att nu göra någon annan bedömning.

DOMSKÄL

Mark- och miljödomstolen anser att det överklagade beslutet ska upphävas. Skälen för det är följande.

Kommunen har hävdatt att länsstyrelsen har varit förhindrad att meddela det nu överklagade föreläggandet, eftersom saken redan är rättskraftigt avgjord genom det första föreläggandet från mars 2015. Kommunen har också hävdatt att föreläggandet är så otydligt att det av det skälet bör upphävas.

Mark- och miljödomstolen kan konstatera att det av allmänna förvaltningsrättsliga principer följer att ett föreläggande av nu aktuellt slag inte vinner rättskraft i den meningen att ett tidigare föreläggande beträffande samma sak förhindrar beslutsmyndigheten att fatta ett nytt beslut. Domstolen delar inte heller kommunens uppfattning om att det överklagade föreläggandet är så otydligt att det av det skälet bör upphävas.

När det sedan gäller frågan om länsstyrelsen genom det överklagade beslutet gått utöver sin behörighet som tillsynsmyndighet gör domstolen följande överväganden.

Om det med hänsyn till skyddet för människors hälsa eller miljö behöver ordnas vattenförsörjning eller avlopp i ett större sammanhang för en viss befintlig eller blivande bebyggelse, är kommunen skyldig att bestämma ett verksamhetsområde och se till att behovet snarast tillgodoses genom en allmän va-anläggning (6§ lagen [2006:412] om allmänna vattentjänster).

Länsstyrelsen utövar tillsyn över att kommunerna fullgör nyss nämnda skyldigheter enligt lagen om allmänna vattentjänster. Länsstyrelsen får förelägga en kommun att fullgöra sin skyldighet att tillgodose behovet av vattentjänster och ett sådant föreläggande får förenas med vite (51-52 § lagen om allmänna vattentjänster). Ett sådant beslut om föreläggande får endast överklagas av kommunen. För det fall kommunen inte fullgör sina skyldigheter kan länsstyrelsen hos mark- och miljödomstol även ansöka om att ett eventuellt vite ska dömas ut (55 § lagen om allmänna vattentjänster). I det här fallet har några viten inte förelagts kommunen.

Det är kommunen som närmare bestämmer ett verksamhetsområdes utformning och omfattning. Kommunens beslut om att inrätta ett verksamhetsområde kan endast överprövas i den ordning som gäller för kommunalbesvär. Ett sådant överklagande prövas av allmän förvaltningsdomstol och innebär endast att beslutet underkastas en s.k. laglighetsprövning.

Övriga frågor som regleras i lagen om allmänna vattentjänster kan bli föremål för prövning av mark- och miljödomstol genom att fastighetsägare eller verksamhetsutövare ansöker om stämning (53 § lagen om allmänna vattentjänster).

Det nu sagda innebär att länsstyrelsen kan förelägga en kommun att genom en allmän va-anläggning tillgodose behovet av vattentjänster inom ett visst område, men det är kommunen som närmare bestämmer hur det ska ske, dvs. verksamhetsområdets utformning och närmare omfattning.

I det här fallet har kommunen bestämt att för fastigheten A upprätta en förbindelsepunkt, trots att fastigheten täcker en stor del av det aktuella området och rymmer drygt 30 arrendetomter.

Det kan hävdas att innehavarna av arrendetomterna bör jämföras med fastighetsägare i det här fallet för att syftet med lagen om allmänna vattentjänster ska kunna tillgodoses (4 § lagen om allmänna vattentjänster jfr även mark- och miljööverdomstolens dom den 12 november 2013 i mål M 5341-13). Länsstyrelsen har dock inte närmare utvecklat på vilket sätt den av kommunen valda lösningen inte skulle kunna tillgodose skyddet för människors hälsa eller miljön. Inte heller har länsstyrelsen lagt fram någon utredning i den delen.

Enskilda fastighetsägares eller arrendetomtsinnehavares intresse av att den allmänna va-anläggningen utformas på visst sätt är inte ett intresse som länsstyrelsen ska bevaka. Tvärtom talar starka skäl, inte minst kostnadsaspekterna för enskilda fastighetsägare och arrendetomtsinnehavare, för att dessa själva får bevaka sina intressen. Om en eller flera fastighetsägare eller arrendetomtsinnehavare inte är nöjda med hur kommunen valt att utforma verksamhetsområdet och bestämma förbindelsepunkters placering, får dessa föra talan vid mark- och miljödomstolen på sätt som angetts i det föregående.

Sammanfattningsvis anser mark- och miljödomstolen att länsstyrelsen inte har visat att den av kommunen valda utformningen av verksamhetsområdet inte skulle kunna tillgodose skyddet för människors hälsa eller miljön. Vid sådana förhållanden och med den närmare fördelning av tillsynsansvar och befogenheter mellan olika aktörer som följer av systematiken i lagen om allmänna vattentjänster får länsstyrelsen anses ha gått utöver sin befogenhet när den meddelade det nu aktuella föreläggandet. I praktiken innebär föreläggandet att länsstyrelsen, om än inom öppna ramar, bestämt hur kommunen ska utforma verksamhetsområdet. Länsstyrelsens beslut ska därför upphävas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV427)

Överklagande senast den 3 oktober 2016.

Johan Rosén

Ola Lindstrand

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Johan Rosén, ordförande, och tekniska rådet Ola Lindstrand (skiljaktig) och de särskilda ledamöterna Karl-Gunnar Andersson och Åke Sjögren.

SKILJAKTIG MENING

Det tekniska rådet Ola Lindstrand är skiljaktig och anför följande.

Överröstad av majoriteten i denna fråga är min uppfattning att överklagan ska avslås då kommunen inte uppfyller sin skyldighet enligt 6 § vattentjänstlagen att förse området med vattentjänster genom en allmän va-anläggning.

Grund för denna uppfattning är, likt Svea Hovrätts avgörande i mål M 5341-13 den 12 november 2013, att nu aktuella arrendatorer med arrendetomter inom fastigheten A ska betraktas som fastighetsägare allt enligt 4 § vattentjänstlagen.

Enligt 4 § vattentjänstlagen gäller att om det behövs för att tillgodose syftet med lagen så ska det som enligt lagen gäller för fastighet också tillämpas i fråga om en byggnad eller annan anläggning som inte tillhör fastighetens ägare. Bestämmelsen har, av vad som framgår av Va-nämndens skäl i underliggande beslut till ovan refererad dom, tillämpats vid bostads- och gårdsarrenden. I nu aktuellt ärende finns enligt min uppfattning grund för bedömningen att arrendetomternas kan disponeras

under lång tid samt att de aktuella byggnaderna på arrendetomternas används som bostäder och därmed fås anses ha behov av vatten och avlopp.

Länsstyrelsens föreläggande avseende utbyggnad av allmän va-anläggning inom området måste, enligt min uppfattning och likt ovan refererat ärende, ses mot bakgrund av vattentjänstlagens syfte att säkerställa att vatten och avlopp ordnas i ett större sammanhang med hänsyn till människors hälsa och miljön. Ett framtida enskilt separat, alternativt separata, ledningsnät till berörda arrendetomter inom nu aktuell fastighet tillgodoser, enligt min uppfattning, ej vattentjänstlagens syfte alls på samma sätt som en utbyggnad av en allmän va-anläggning. Områdets förutsättningar för nu aktuellt område får sammantaget anses vara sådana att bestämmelserna om fastighet i vattentjänstlagen ska tillämpas på byggnaderna i detta fall och arrendatorerna ska betraktas som fastighetsägare allt enligt 4 § vattentjänstlagen, något som resulterar i att kommunen behöver förse arrendetomterna på A med förbindelsepunkter i deras omedelbara närhet för att uppfylla sin skyldighet enligt 6 § vattentjänstlagen.

I övrigt delar jag majoritetens åsikt i vad som framgår av domskäl.